

SPELEN MET WOORDEN

onder de bomen

SPELEN MET WOORDEN

onder de bomen

ELLE WERNERS

Gedichtenbundel:

SPELEN MET WOORDEN

Onder de bomen

ISBN: 978 940 380 2152

36 gedichten

© Elle Brenninkmeijer-Werners

Naar elkaar lachen

Gaandeweg proesten

De tirannie verdrijven

Dat staat voorlopig nummer één

Niet eisen maar vragen

We missen controle

We missen alles

wat, voor deze slechte film begon,
een plek was voor vertedering

Valavond

Interne memo, een mystieke paradox

Grensoverschrijdend naïef

Het is een bedenksel geworden

Alleen de schuchtere van aard richt zich wankel op

Oog-knipperend naar zijn spiegelbeeld

Nu valt de avond later

en zingt een merel in majeur

een warrig avondlied

opa en zijn kleinkind

zwoegen zich naar boven

de zilverberken wuiven

Op een scherp en knersend pad

Hoor ik opeens geblaf

De poes niest ook

Kalm en verlept wacht ik ze op

Een broze bloem

Zeevlinders in een schelp

door de verzuring aangetast, terwijl er
elders in

de wereld, of op andere plekken in het
universum onnodig wordt gevochten

maar hoe nu verder, daden schieten
tekort –

gekrabbeld, genoteerd, kleine virale
soldaatjes

op afstand zoemt een beestje

Licht op het water

En dan?

Ja, wat dan?

is de lente voelbaar?

Ik heb me al aangemeld

Verkleed als astronaut

Weer naar de ondergrondse school

Soms zijn kabouters weleens stout

Maar stouter dan de wrede mens

Is geen enkele kabouter

Ze zuchten en kuchen, niemand naar
buiten, iedereen mort

Ondanks dat ze weten wat eraan schort

Neuriën

Een hand veegt boze dromen weg

Doorschijnend in een kist met
ijs Om op een andere oever

Te belanden – rooskleurig, fijnmazig

Het zingen van marcherende soldaten

Onzichtbare legers die bezig zijn te naderen

Je beste vrienden zijn over de kling

Omvang van een catastrofe...dat is wel een
ding

Stokoud gevederte

Vol verheven overmoed

Het scheerde langs de boten

Dook naar frietjes en oud brood

Een dagje later was het dood

Ze zaten schuldig in de zon, ze ruimden
op, ze

scheten stront

Daarbovenuit klonk donkerrood:

‘blijf alsjeblieft gezond!’

Mijn advocaat vroeg waar ik van verdacht werd

Ik belandde in de hel op een besneeuwd
talud

En won het van de wintertijd

Kijkend naar het journaal

Verloor ik alle hoop

Kreeg mijn slinger een zetje

Voor alle zekerheid

Vannacht ontdekte ik

hoe hard de hemel huilen
kan

Misdruip vanmorgen

Het plaagde me en pestte me

Ik mocht het huis niet uit

Stille straat, zonder verkeer

Ruimte, afstand, lucht

Er dwars doorheen dwong ik mezelf

Serviesgoed met vergeet-me-niet

Hij greep de oren van de

mok, en waste voor de
zekerheid nogmaals zijn
schoon geschrobde handen

Een grijsaard hief zijn loopstok op

Alsof hij ermee wilde slaan Waarop hij zei:
wees maar niet bang

Dat heb ik altijd zo gedaan

Een stap opzij, een grote
zwarte overstroming

‘Tjonge, tjonge, ’zei de man

Ooit, ergens, gaat herfsttij weer voorbij

En wordt het winter en dan is hij vrij

Gebruikelijke ochtendtaal

Man van staal – terminaal

Er zit een vlinder op zijn kruin

Rad van fortuin

Dat grote rad dat stil bleef staan

na gestaag gebrom

Op de persconferentie

Werd gedaan alsof er eigenlijk niets aan de hand was

De lokroep van drums, gedempte klank
van een fluit - Maar milder dan ooit

Achter het beeldscherm opgekruld

Ik schrok me rot

Zoiets verschrikkelijks

Had ik nog nooit gehoord

De zalvende woorden 'ik ga doden wat ik

heb gestreeld'

Wat daar gebeurde

was shocking en niet nieuw Doden in de
dagelijkse tekst op het journaal

Ze vielen zonder datum, zonder bezoek

Een slak zonder huis

Op een natgeregend pad

Een dubbel tractorspoor

Twee banden diep

Sluit de voordeur, zet de tuindeur open

Voel de zon op je gezicht

De rode kater van hiernaast

Liep enigszins gehaast voorbij

Uitzicht op de uiterwaarde

Erboven drijft een wolkenzee

In een struik nabij de molen

Roept tjiftjaflief zijn vrouwtje

Mussen en mezen in de oude

hazelaar zitten lijf aan lijf

uitgewist

Licht lentegroen

Verschuiving van het

zwaartepunt Er zijn

mogelijkheden te over:

Ze zijn er niet

Ze zijn er wel

Als ze er zijn...

Zwart omrande ruiten

Alles was door de gebeurtenissen macaber
geworden

Om ons heen gefluisterde vragen

Een oud sigarenkistje

Met een elastiekje eromheen

We zongen in de lentezon en dachten aan

de oorlog

wonderbomen

We horen toch allang verdwenen te zijn?

Ook al gaan wij er allen aan

Iemand komt huilend

uit de behandelkamer

Een stap naar voren

Een stap naar
achteren

Een stap opzij

Hij stak zijn middelvinger recht omhoog

‘Ga weg, anders steek ik je aan’

Zachtjes op zijn sokken

Als hij zijn hoofd naar binnen
steekt

Klopt er niets meer van

Elke keer als hij zijn kamer binnengaat

Gaat hij de verkeerde binnen

Alle kamers die hij binnengaat

Zijn andere kamers
geworden Ze lijken
sprekend op de zijne

Een spierwit schemerlampje

Een vaal gerimpeld tafelkleed

Wakker worden in een lege dag

Iets leger dan gisteren

De gazen voor het raam zijn vaal

Oranje plastic stoelen

Kratten op de stoep als barrière

De aardbol golft meer dan normaal

Gaat met mij een dans aan

Roept: loop niet zo te klooiën man

Van de ene op de andere dag

Werd er niet meer voor hem gekookt
Kwam er geen post meer voor hem Waren
er jassen en hoeden van de kapstok

verdwenen Stond er niemand meer te
kijken waar hij bleef Een man voor het
raam op

tweehoog Hij zwaait als nooit
eerder Ik zie wat hij ziet: Een man
die zichzelf ziet

zwaaien naar twee vrouwen uit
de kliniek die een dagelijks

hun ommetje maken

Hunkerend naar huidcontact

Bloedwijn voor de nacht -

Bij doodsangst, apathie of rust

Het wereldspelsyndroom

Hij is alles vergeten

Een ansichtkaart uit Canada

Aan de rechterbovenhoek

Een gestempeld zegeltje

Hij is verdwaald in een roman

Er werd een hele tijd gebeld

Was het een

lotgenoot

Of iemand anders?

Wat maakt dat een teringherrie!

Een wiel dat nieuwe sporen krast

‘En hoe is ’t met u meneer’ grapt de –

Pizzabezorger

De schoonmaakster

De psycholoog

De schaduw van de gluiperige gast

Kijk hier – hij zwaait al van ver!

Men heeft geen woorden om zich te
verdedigen

Filmpjes vol met lentesneeuw – Retour
parkeergarage Omzien naar verlichte
ramen

Geestdriftig in de zomerzon

Struikelstenen op de straat De mooiste
versmelting van scherven en andere
scherpe randjes Stenen om huisjes op
stuk te slaan Eenzaamheidsglazen
Afwezigheidsbestek

Een dode tak

Een omgeklapte paraplu Ze kruisen elkaar
Ze schuilen achter een caravan op een
camping aan een strand in Bretagne

Zee

De geur van zout en rouw

Ze bukte om een schelpje op te rapen
gladgeslepen door geplop

De wind speelde alsof hij een eigen wil
had

in haar tas zijn trouwring

Geschreven in de wolken

De tijd kroop als een krab

Een geheim dat het water niet kon bergen

Vaag en schokkerig als een oude
filmprojectie

Aanraking van een schelpje onder een
fragiele voet

Een diepe drang van wind en zand

Ze stylden haar haar en olieden haar huid

Een canvas waarop niets vastligt

Een schaduw van een treurwilg

Stralend witte zonnevonkjes

Ochtendzon

Fragiel maar met een zwaar parfum

Aangeleerde knikjes, ogenblikje

De broeilucht verdrijven

Druppels hars uit een oude boom -
warmte die niet wil bewegen

Verstrikt in een routine die ooit
vanzelfsprekend leek

Verlangend naar een wonder dat rotsen
zal doen splijten

Schrijven is zinnen
uitproberen

Om te zien wat ze
teweegbrengen

*Ik ben een dwaas. Ik ben een
jokkebrok.*

*Ik breek een lans voor
verdriet dat een uitweg
zoekt.*

*Ik breek een lans voor
boosheid die gehoord wil
worden.*

*In mijn gedichten probeer ik
lastige situaties en
gebeurtenissen nonchalant
en zo droog mogelijk te
verwoorden.*

*Ik hoop dat ze de lezer raken
en tegelijk vermaken.*

*Dan is mijn doel
bereikt.*

Inhoudsopgave

Gedichtenbundel:	4
SPELEN MET WOORDEN	4
Onder de bomen.....	4
Naar elkaar lachen	5
Valavond	7
Nu valt de avond later.....	9
Op een scherp en knersend pad	11
Zeevlinders in een schelp.....	13
Licht op het water	15
Weer naar de ondergrondse school	17
Neuriën.....	19
Stokoud gevederte.....	21

Mijn advocaat vroeg waar ik van verdacht werd	23
Vannacht ontdekte ik	25
Serviesgoed met vergeet-me-niet	27
Een grijsaard hief zijn loopstok op	29
Gebruikelijke ochtendtaal	31
Op de persconferentie	33
Ik schrok me rot	35
Wat daar gebeurde	37
Een slak zonder huis	39
Uitzicht op de uiterwaarde	41
Er worden grenzen uitgewist	43
Zwart omrande ruiten	45
We zitten onder wonderbomen	47
Iemand komt huilend	49

Zachtjes op zijn sokken	51
Een spierwit schemerlampje.....	53
Van de ene op de andere dag	55
Hunkerend naar zwaaicontact.....	57
Hij is alles vergeten	59
Er werd een hele tijd gebeld	61
De schaduw van de gluiperige gast	63
Geestdriftig in de zomerzon	65
Een dode tak	67
Zee.....	69
Geschreven in de wolken	71
Een canvas waarop niets vastligt.....	73
De broeilucht verdrijven	75
Schrijven is zinnen uitproberen.....	77

Om te zien wat ze teweegbrengen.....77

In mijn gedichten probeer ik op een
luchtige manier om te gaan met zware
emoties zoals verdriet en boosheid.

Het zijn reflecties op de wereld, zoals de alledaagse tegenstrijdigheden maar ook het verlangen naar verbinding.

Ik beschrijf zowel persoonlijke als
collectieve ervaringen, en nodig de lezer
uit om mee te voelen en na te denken
over hun eigen leven.

Mijn stijl is uniek en speels, met een mix van humor en ernst, wat de gedichten hopelijk toegankelijk maakt voor iedereen.

© P. Brenninkmeijer-Werners Waalwijk
juni

2025

Dit boek is geproduceerd in overeenstemming met de EU GPSR-richtlijnen over de veiligheid van producten.

De 'General Product Safety Regulation' is het raamwerk van de Europese Unie om ervoor te zorgen dat alle consumentenproducten, inclusief boeken, veilig zijn voor consumenten.

Dit boek is gedrukt door Printforce Nederland. De drukker heeft veiligheidscertificaten afgegeven voor de gebruikte materialen, zoals inkt, papier en lijm.

De product-ID is: 9789403802152

De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van het boek en heeft het laten produceren door Bookmundo.

Heeft u vragen over de veiligheid van het product, neem dan contact met ons op.

Bookmundo

Delftsestraat 33

3013AE Rotterdam

Nederland

info@bookmundo.com